
Uchwały Wydziału Wykonawczego Naczelnej Rady Adwokackiej

Palestra 7/3(63), 84-86

1963

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Uchwały Wydziału Wykonawczego Naczelnej Rady Adwokackiej

1. USTALENIE WYSOKOŚCI WYNAGRODZENIA APLIKANTÓW ADWOKACKICH

(uchwała Wydziału Wykonawczego Naczelnej Rady Adwokackiej z dnia 18 stycznia 1963 r.)

Wydział Wykonawczy Naczelnej Rady Adwokackiej, po rozpoznaniu sprawy wynagrodzenia aplikantów adwokackich,

u c h w a l i ł :

- 1) podwyższyć z dniem 1 lutego 1963 r. wynagrodzenie aplikantów adwokackich wpisanych na listę aplikantów po 1 lipca 1961 r. na zł 1300 miesięcznie w pierwszym roku aplikacji i na zł 1400 miesięcznie w drugim roku aplikacji;
- 2) wyjaśnić w trybie art. 32 ust. 1 pkt 3 u. o u.a., że rady adwokackie mogą zezwolić aplikantom adwokackim wpisanim po 1.VII.1961 r. na objęcie radcostwa prawnego dopiero po odbyciu przez aplikanta połowy aplikacji adwokackiej. Udzielone poprzednio zezwolenia rad adwokackich pozostają w mocy.

Uzasadnienie

Przy ustalaniu poziomu płac aplikantów adwokackich należy mieć na uwadze wysokość wynagrodzenia otrzymywanego przez aplikantów sądowych (praca poprzedzająca aplikację adwokata) i wysokość uposażenia asesorów sądowych (okres pracy odpowiadający aplikacji adwokackiej). Obecnie aplikanci sądowi otrzymują pensję 1200 zł miesięcznie z możliwością uzyskania 1400 zł w drugim roku aplikacji. Wynagrodzenie asesora wynosi 1400—1850 zł (podstawa: Dz. U. z 1959 r. Nr 31, poz. 184 oraz Dz. U. z 1961 r. Nr 57, poz. 316).

Aktualna wysokość wynagrodzenia aplikanta adwokackiego (który odbył aplikację sądową) wynosi : 1200 zł w pierwszym roku aplikacji i 1300 zł w drugim roku aplikacji. Wynika stąd, że aplikant adwokacki zarabia znacznie mniej niż jego kolega, który zdecydował się na asesurę sądową, a nawet mniej niż aplikant sądowy, który w drugim roku aplikacji uzyskał wyższą grupę uposażeń.

Obecnie w wielu izbach adwokackich pozostaje nie obsadzonych dużo etatów aplikantów adwokackich, a to wobec braku kandydatów. Aczkolwiek kwestie materialne nie odgrywają tu zapewne decydującej roli, to jednak nieodpowiednie ustalenie wysokości wynagrodzeń może wpłynąć hamująco na dopływ kandydatów do aplikacji adwokackiej.

Dlatego też wydaje się rzeczą słuszną, aby podwyższyć wynagrodzenie aplikantów adwokackich do 1300 zł w pierwszym roku aplikacji i do 1400 zł w drugim roku aplikacji. Przy obecnym stanie liczebnym aplikantów powiększy to fundusz płac w przybliżeniu o 600 000—700 000 zł w skali rocznej, jednakże podwyżka ta znajdzie całkowite pokrycie w C.F.S.A.A.

Podwyższenie wynagrodzeń odbije się w pewnym stopniu ujemnie na wysokości kwot przeznaczonych na poprawę sytuacji lokalowej zespołów adwokackich, któ-

re to kwoty powstają z nadwyżek C.F.S.A.A. Trzeba jednak mieć na uwadze, że NRA przeznaczyła już dotychczas na poprawę sytuacji lokalowej zespołów 5 000 000 zł, tj. kwotę, która zaspokaja najpilniejsze potrzeby, oraz że po przeprowadzeniu podwyżek uposażeń aplikantów adwokackich powinny pozostać jeszcze dość znaczne nadwyżki, które pozwolą na kontynuowanie akcji lokalowej.

Natomiast budzi zastrzeżenia przyjęta obecnie praktyka (uchwała WW NRA z dnia 22.III.1962 r. — „Palestra” nr 5/1962, str. 93), że aplikanci adwokaccy wpisani po 1.VII.1961 r. mogą podejmować się zajęć ubocznych już w pierwszym roku aplikacji. Podejście przez aplikantów adwokackich radcostw prawnych od samego początku aplikacji odrywa ich od zasadniczych obowiązków w zespole i utrudnia należyte wdrażanie do pracy adwokackiej.

Z tego względu należy przywrócić zasadę, że aplikanci adwokaccy mogą — za zezwoleniem rady adwokackiej — podejmować się radcostw prawnych dopiero po odbyciu połowy aplikacji adwokackiej.

2. OD UCHWAŁ RADY ADWOKACKIEJ, KTÓRE ZOSTAŁY POWZIĘTE W TRYBIE § 8 UST. I ROZPORZĄDZENIA O POSTĘPOWANIU DYSCYPLINARNYM Z 11.III.1959 R. I KTÓRYCH TREŚCIĄ SĄ FOLECENIA DLA RZECZNIKA DYSCYPLINARNEGO CO DO PROWADZENIA DOCHODZENIA ORAZ CO DO WNIESIENIA AKTU OSKARŻENIA I ŚRODKÓW ODWOŁAWCZYCH, NIE PRZY-SŁUGUJE ODWOŁANIE.

(uchwała Wydziału Wykonawczego Naczelnej Rady Adwokackiej z dnia 18 stycznia 1963 r.)

Wydział Wykonawczy Naczelnej Rady Adwokackiej, po rozpoznaniu sprawy z odwołania adw. X od uchwały Rady Adwokackiej w W. z dnia 30 października 1962 r. oraz po wysłuchaniu ustnych wyjaśnień skarżącego,

postanowił:

odwołanie adw. X odrzucić.

Uzasadnienie

Ob. C złożył w r. 1958 w Prokuraturze Powiatowej w A doniesienie przeciwko adw. X o to, że w czasie od czerwca 1956 r. do marca 1957 r., pracując jako akwizytor w Wielobranżowej Spółdzielni Pracy w A., miał dopuścić się szeregu nadużyć na szkodę tejże Spółdzielni.

Prokuratura Powiatowa w A postanowieniem z dnia 16.VIII.1958 r. umorzyła śledztwo przeciwko adw. X wobec braku znamion przestępstwa.

W marcu 1961 r. ob. C skierował do Rady Adwokackiej w W. doniesienie przeciwko adw. X o popełnienie tych samych czynów, które zostały wymienione w jego doniesieniu do Prokuratury Powiatowej w A.

W związku z tym doniesieniem Rzecznik dyscyplinarny Rady Adwokackiej w W. wszczął przeciwko adw. X dochodzenie dyscyplinarne, które nie zostało jeszcze ukończone.

Pismem z dnia 6.X.1962 r. adw. X zwrócił się do Rady Adwokackiej w W. o wydanie polecenia Rzecznikowi dyscyplinarnemu, aby złożył w Prokuraturze

doniesienie przeciwko C. o popełnieniu występku z art. 143 k.k., oraz o załączenie do jego akt dyscyplinarnych akt Prokuratury Powiatowej w A.

Uchwałą z dnia 30.X.1962 r. Rada Adwokacka w W. nie uwzględniła powyższego wniosku adw. X, który od tej uchwały wniósł odwołanie w przepisany terminie.

Wydział Wykonawczy NRA zważył, co następuje:

Jak już wyjaśnił Wydział Wykonawczy w uchwale z dnia 9.V.1958 r. („Palestra” nr 9 z 1958 r.), nie przysługuje odwołanie od uchwał rad adwokackich opartych na przepisie § 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 14 sierpnia 1950 r. o postępowaniu dyscyplinarnym w sprawach adwokatów (Dz. U. Nr 35, poz. 320). Ponieważ treść obecnie obowiązującego § 8 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 11 marca 1959 r. o postępowaniu dyscyplinarnym w sprawach adwokatów jest właściwie powtórzeniem wyżej powołanego § 5 rozporządzenia z dnia 14 sierpnia 1950 r., przeto uznać należy, że od uchwały rady adwokackiej, której treścią są polecenia dla rzecznika dyscyplinarnego co do prowadzenia dochodzenia, odwołanie nie przysługuje.

W tych warunkach odwołanie adw. X należy odrzucić, jako niedopuszczalne.